

Pocs canvis a les quatre capitals

Els sondatges auguren pocs canvis a les capitals de les circumscripcions catalanes. Així i tot, les eleccions serviran per comprovar el suport electoral amb què podrà comptar cada formació a les eleccions al Parlament català de la tardor vinent.

Encara que a vegades alguns polítics ho vulguin negar, serà molt difícil que les pròximes eleccions municipals no s'interpretin pensant en les del Parlament de Catalunya de la tardor. És molt probable que el 14 de juny, els partits, segons els resultats obtinguts el dia abans, s'encarin amb més optimisme o menys el xoc electoral al Parlament català.

Malgrat això, i com sovint passa en la política catalana, sembla que també serà difícil que hi hagi gaires canvis en la formació municipal de les capitals provincials de Catalunya. Les pugnes potser més dures, a banda possibles balls de regidors, seran entre els partits no majoritaris, que potser acabaran fent possible, o no, el relleu de les majories.

Barcelona. No cal ni dir-ho, una de les batalles electorals més importants serà la de Barcelona. Actualment, Joan Clos (PSC) governa la capital catalana amb el suport dels 16 regidors del seu partit, 3 d'IC-EV i 2 del PI (escindits d'ERC). CiU tornarà a provar de millorar els resultats obtinguts fins ara a Barcelona, una de les places que es resisteixen a la coalició nacionalista. Si en les eleccions anteriors va ser Miquel Roca qui va tenir la ingrata missió d'oposar-se a Pasqual Maragall —que capitalitzava l'èxit dels Jocs Olímpics i la transformació estètica connexa de la ciutat—, ara serà Joaquim Molins, ex-líder del grup parlamentari de CiU al Congrés de Diputats espanyol, qui s'haurà d'oposar al

candidat socialista. Molins ha reforçat la seva llista amb persones de tant de relleu com l'advocadesa Magda Oranich, provinent de sectors nacionalistes i progressistes de la política catalana, o l'ex-conseller i ex-president del Comitè Olímpic Català, Josep Miró i Ardèvol. En aquesta ocasió el candidat de CiU competeix amb Joan Clos, que, igual que Molins, és la

L'horitzó dels comicis catalans i del govern espanyol poden congelar certs pactes en algunes ciutats catalanes més importants.

primera vegada que encapçala la llista municipal de Barcelona. L'actual alcalde es va fer a l'ombra del seu antecessor, Pasqual Maragall, i a poc a poc ha vist com el seu índex de popularitat creixia més i més. Així, doncs, tal com apunten els sondatges, la llista més votada a Barcelona continuarà essent, amb moltes probabilitats, la del PSC.

Si de cas, les novetats a Barcelona poden venir d'ERC (que s'hi presenta en coalició amb els Verds), IC-V (Iniciativa-Verds, que s'hi presenta amb el nom

d'Entesa pel Progrés Municipal-IC-V) i les formacions nascudes d'escissions diverses: el Partit per la Independència (PI) i Esquerra Unida i Alternativa (EUiA). Les tendències de vot reflectides per les enquestes assenyalen la possibilitat que ERC pugui revalidar els resultats de les eleccions anteriors (dos regidors), perduts amb l'escissió del PI, formació que la majoria de sondatges deixen fora de l'ajuntament. L'escissió d'IC-V pot tenir conseqüències més greus. EUiA podria erosionar força i dificultar molt, no tant la revalidació dels resultats anteriors (tres regidors), com la presència dels ecosocialistes al consistori. Per tant, els pactes a fer dependran molt —a banda el fet que el PSC aconsegueixi la majoria absoluta o no— dels resultats d'aquestes formacions. També és cert que l'horitzó de les eleccions al Parlament de Catalunya i, més enllà, el de les del govern espanyol, poden congelar certs pactes fins que no es resolguin tots els resultats electorals pendents.

Tarragona. A la capital del Tarragonès, tot sembla indicar que Joan Miquel Nadal (CiU) repetirà. Els processos judicials oberts contra Nadal, per presumptes delictes de tràfic d'influències, no sembla que hagin perjudicat gaire la seva imatge pública. Ben altrament, la peculiar i forta personalitat d'aquest polític fa que determinats sondatges detectin un reforçament del seu suport electoral. Tarragona es governa ara mateix gràcies a un

ARXIU / VICENT A. JIMÉNEZ

ARXIU / JORDI PLAY

ARXIU / RICARD CUGAT

ARXIU / RICARD CUGAT

pacte entre CiU i PSC (13 i 7 regidors, respectivament). En aquestes eleccions, el PSC presenta de cap de llista Xavier Sabaté, en substitució de Josep Anton Burgasé, que passa a ser el número dos. Caldrà veure l'impacte del nou cap de llista i si és capaç de superar el desgast que ha significat per als socialistes governar amb CiU, sense poder fer d'oposició. Quant als partits minoritaris, una de les novetats de la pròxima legislatura, si es confirmen les tendències que apunten alguns sondatges, podria ser l'entrada al consistori d'ERC, que entra a la palestra amb una llista encapçalada per Xavier Almagro.

Lleida. De les capitals de les quatre circumscripcions electorals, Lleida és la que podria oferir una disputa més aferrissada. Però, en principi, tampoc no sembla probable que hi hagi canvi de majoria. Antoni Siurana hi governa amb majoria absoluta amb els 13 regi-

dors del PSC i un d'IC-V. Un dels afers que han marcat el període pre-electoral a Lleida han estat les denúncies del regidor d'ERC, Xavier Sàez, sobre suposades irregularitats comeses per l'equip de govern, que va encarregar unes enquestes de caràcter electoral i partidista a l'empresa Seinsa, concessionària de la replega d'escombraries. Els fets han mogut la fiscalia de Lleida a obrir una investigació per aclarir-los.

Sigui com sigui, caldrà veure si l'enrenou —afegit a les denúncies de Sàez mateix sobre l'abocament il·legal de milers de tones de deixalles a l'abocador de Lleida— modifica els resultats electorals o no. Convergència i Unió, actualment amb set regidors, hi presenta nou cap de llista, Josep Giner, amb expectatives de millorar els resultats. Ara, ni que es confirmés la tendència a l'alça dels nacionalistes, és difícil que fos suficient per a poder canviar les majories de govern de Lleida.

Girona. Només cal un nom per a explicar les eleccions municipals a Girona: Joaquim Nadal (PSC). Fa vint anys que n'és alcalde i tot diu que encara ho serà, si més no, els quatre anys vinents. El PSC, amb una majoria absoluta de 14 regidors, presidits per aquest batlle incombustible, hi ha governat còmodament. El primer partit de l'oposició, CiU, hi presenta, de número u, Zoila Riera, que podria millorar una mica els resultats (actualment els nacionalistes hi tenen cinc regidors). Però el pes de l'alcalde socialista fa gairebé inimaginable cap canvi notable a la capital del Gironès.

Resumint: encara que no hi ha pronòstics que valguin, perquè allò que compta al capdavant són els resultats de les eleccions, ara com ara és ben difícil de preveure canvis destacables als governs d'aquestes quatre capitals provincials catalanes.

Si no hi ha sorpreses, és molt probable que els alcaldes de les capitals de les quatre circumscripcions electorals es mantinguin. D'esquerra a dreta i de dalt a baix, Joan Miquel Nadal a Tarragona, Joan Clos a Barcelona, Antoni Siurana a Lleida i Joaquim Nadal a Girona.

Enric Rimbau